

IBDIS

De același autor

We know
books

Irreductibil / Irreducible, *poems in a line*, Editura
Universitară București - Cișmigiu Books,
aprilie 2025, *traducere în limba engleză Simona
Prilogan*

Dezirabil, Editura Universitară București -
Cișmigiu Books, aprilie 2024

**Sâmburi și Fructe / Fruit stones, Haiku and
Tanka**, Editura Universitară București-
Cișmigiu Books, septembrie, 2023, *traducere în
limba engleză Clelia Ifrim*

**Semiotica. Aveam nevoie de noapte mea
solitară**, Editura Universitară, București,
martie, 2023

Catharsis, Editura Universitară, București,
septembrie 2022

Sui-Generis, Letras, Snagov, februarie 2022

Entropia, Letras, Snagov, septembrie 2021

Aspirație, Letras, Snagov, martie 2021

Adorație, Letras, Snagov, decembrie 2020

Paula Bârsan

neConvențional

CÎȘMIGIU
books

Cuprins

Prefață - profesor, critic, Petre Isachi	7
1. Meditația.....	16
2. Caleidoscop	17
3. Tablou de bord.....	19
4. Lumina.....	20
5. Banalul simplu	22
6. Mâna Fatimei.....	23
7. Puritatea.....	24
8. Storși.....	26
9. Armonia.....	28
10. Ploua.....	30
11. Ah fors” e lui!.....	32
12. Predestinat	34
13. O altă femeie a nisipurilor	36
14. Iluzia.....	38
15. Scurtimea jupei și mitul nudului.....	39
16. Oameni mici și oameni mari.....	41
17. Virtual	43
18. Cere și vei fi ucis	45
19. Protecția muncii și amprenta de carbon..	47
20. Anduranța	49
21. Branding	51
22. Fărășul	53
23. Camuflaj	55
24. Revelionul... ..	56
25. Agheasma	58
26. Fără răspuns.....	59

27. Întunericul	61
28. Metafizica.....	63
29. Capcana	65
30. Diatribă.....	67
31. Originalitate	69
32. Albul murdar	71
33. Evident de absent.....	73
34. Punctul critic, dai tonul.....	74
35. Se poate trăi fără.....	76
36. Suspectul ieftin	78
37. Instalații sanitare.....	80
38. Pândarul sau pânditul	82
39. Ranga.....	84
40. Un leu	86
41. Când învățăm să fim?	88
42. Degringoladă	90
43. Amin	92
44. Familie.....	93
45. Nimeni te va asculta, înseamnă ceva	95
46. Bergamotă.....	97
47. Cireșar spre Brumar.....	99
48. Regizorul în hub-ul de vise.....	101
49. Supradoză	103
50. Inevitabilitate.....	105
51. Să dai cu gheața de pământ.. ..	107
52. Convergențe de 33	108
53. Optimizator de putere	110
54. Desprindere	111
55. El	113

56. 25-ul magic.....	115
57. Pârjolitor.....	117
58. Rafinament	119
59. Libertate.....	121
60. Trezirea.....	123
Cuprins	124

***

Meditația

Surcele de gând îmbie la cad, cer îmbinarea sudată, cauți tot mai profund amintirea de lut modelată bunului simț, aproape sculptând dorința de a nu te împotrivi. Ești ca grădina proaspăt lucrată în primăvară, respiri freamătul încolțirii, senină te și răscolește în frământare, dar izbucnești înflorire de țel cu pretenții șlefuite de viață și întâlniri, apoi în dogoritoare speranță drapată, fald de ceață ridicată pentru spectrul mai larg, 360 al înțelegerii, cufundării în straturile faptelor, amintirii zburate cu zmeul trufaș și fericit ce lasă întotdeauna poarta deschisă spre sori. E o trinitate în tot, aliniezi liniștea cu Sfânta Treime a rotației și revoluției ordonate pe axa fericirii de absorbție a cuvântului cald și dojenei de părinte, cu mângâierea mamei în scutul protector al tatălui și înflorește pământul...

***

Caleidoscop

S-au ras de pe fața pământului clădirile, respirațiile... nu și amintirile. Se vor înălța la ceruri alte business-uri în noua normalitate. Undeva suspină tăcerea în lacrimi fierbinți... există magie doar alături de umbră. Avem puterea de a perpetua speranța, viața cu tot ce exprimă ea, ajutându-ne de condiționalul optativ. Cărmizi, moloz, succese, tomuri de trăiri, demolată fapta uneori, dar nu și cuvântul dat, încrederea, aproape oarbă când nepăsarea, minciuna și trufia încă zbat în aripa prăbușirii sub contract... molatec rescriu trecutul la viitor, deloc anterior. Brațe încarcerate cer cătușele vieții cu străngeri ferme de mână, îmbrățișări uitate la primele îndrăzniri, distribuții de clipă, rețele de visuri construite cu râvna și timpul tău, și câtă alergătură.... Un girofar, speranțe deșarte, prea înalte atunci, acum recompun puzzle de viață. Ești tu, mergi mai departe, mai sunt și trădări, evidența

vieții... fără de care nu am prețui adevărul atât de puțin, deloc martiri în trăiri, dar cumiți, reconstruindu-ne secunda.

***

Tablou de bord

O privea lacom, durerii îi era teamă de deznădejde. O luă la saltea, ca greutate la fândările lungi, să-i întărească mușchii, să poată să se înfrunte de la egal la egal. Permanent ne vindem necazurile trăind fără sens clipa când transmigrația sufletului pare că se strânge într-o singură viață... Omitem bucuria recunoașterii venirii pe lume. Dincolo de metempsihoze este și o alegere căci sunt aglomerări de iluzii dorind să fii prolific în zâmbete, dar sunt și pasaje domoale de reculegere, tot bucurie pare... Randamentul fericirii *per capita* presupune vârfuri de plus și minus înfinit în media lui și tot nu te convinge, la luptă teiei, pui rămășag pieile deshidratate, spaime, subțiri tatami, secunde ce-și caută rehidratarea zilei de ieri... Frumusețea-i momeală, doar o dată atingi zăpada abia ninsă strivind în zemuire apusuri căci ziua de mâine nu-i colivia de azi și e tot ce poți să speri.

***

Lumina

Dacă nevoia de a salva ascunde nevoia de a stăpâni, lumina primită în dar la naștere și botez să fie izbândă luminii de la priveghi, botezul săpând groapa, citind stâlpii, încă de la venirea pe lume? Lumina îndrăgostirii, cum s-o definești, ajungând la divorț, alt prohod? Evitând ochiada ta fixă de biet întrerupător scos din priză, ea își ferește privirea, în beznă uiți drumul. Cum rămâne cu privirea copilului tău căutându-te în mulțime, în prima sa zi de școală? Dar cu inima ta, mare, la festivitatea de premiere a acestuia, apoi, când l-ai surprins acasă cu prima iubită, artificiile tale nu ardeau, ale lui, *Da*. O colindă te luminează, o mână întinsă și mai mult, dar când aplici la un job râvnit și de alții, ce led aprinzi de-l adjuceci? După ce te afunzi în eroare, cum de te reconstruiești, ridicându-te din beznă, fără lanternă? Când ești trădat dar dai a doua șansă, când cazi și te ridici, când ai gafat, deziluzionând, lumânarea e deja topită? Sinucigașul alege ștreangul, căderea

în gol, în oglindă cu muribundul cerșind încă o secundă. Probabil că veșnicia oricât de minusculă, o cucerește arderea ta, mistuindă. E alegerea ta.

***

Banalul simplu ....

Învingătorul fără învinși e zgomotul pentru nimic, zgârâie taina tăcerii și șoapta reculegerii. Vin faliiile lumii în laser, curge amiaza, cuibărește speranța nedriblând singurătate veșniciei. Uimit rotești ochii și cauți - reaFly în potcoava lui U - norocul ce va fi fost să fie, când, spectaculos cădeai de pe podium, treapta de sus cea mai înaltă, anume acolo, triumfător pentru ei. Trec anii mosor, vindecă relaxarea înțelegerii brăzdate de ștanțe peste ștanțe, înfierând zădărnicia. Arunci privirea dincolo de loje, clivajul dezgheață, monștrii nu se mai întorc căci viața nu e atât în ce ni se arată cât mai ales în ce nu știm. Bucurii de serbări școlare te premiază, amintirea aduce recensământul acasă, cu doamna învățătoare așezată la masa din sufrageria părintească, luminoasă, cu ai tăi alături de ea în prospețimea radiantă, înfierând timpuri gri.

***

Mâna Fatimei

Loialitatea are întotdeauna început dar nesfârșită spre infinit, aceasta devine sinucidere. Cum florile sunt adorate pentru că ofilesc în splendoare așa și loialitatea te aruncă în vârf de sabie ca să-i dovedești ascuțimea. Apoi, tot ea înalță perdea de ploaie suspendată în a sa formă de libertate căci atunci când ni se clatină pământul ne ține doar cerul, agățați de sforile clopotniței ce urlă a viață. Captivă, în lanțuri încătușată, scurta aripă a loialității, volatilizează uleiurile esențiale ale statorniciei, o dezleagă afundând-o-n tăișul adevărului iar ea se răsfață catifelând filigran în borna tocită de ploi, solitară aromă. Vrea lanul de maci ce caută îmbrățișarea fluturelui, nu mi-mează sinceritatea ca tine, atunci când refuzi o amabilitate perfidă, târzie răsplată a unei nevederi de faptă. Neputința nevăzătorului, fără de Braille e inima sa.

***

Puritatea

Tu ai curajul să îți ții promisiunea? Dar el, seducătorul care te premiază oficial cu bule șampanizate de vară ca și pe clienții săi virtuali, în seara satinată cu cer de cearșaf imaculat, spre ședința târzie... Tu stors, el, abia frământat, coborând trefilat aluat din masajul suedez prelung exersat în dezmiardare. Te cucerește cu un cappuccino cremos, o boabă *de nu mă uita*, ca privirea ta. A lui rămâne pierdută în zare, să se reîntregească la acumulatorii uitării, nevederii, decontării întârziate, mereu aflate în plic la imperfect spre infinitul atât de aproape, al cărui țintă ești uneori tu, greul trofeu. Mai și roșești? E catastrofal ca un început de cuperoză și nu te-ai acoperit cu gletul preamăririi ce străluce în blush obiectele sanitare, proaspăt albite de *Stela*. *Da, împărate!* cuvântă paieta regală, delicată în fragilitate dar construită colțos, voluminos coafată, atentă la germinativele clauze, puțin divorțată și dezmierdătoare fidejursorului fum ce i-a etajat în conso-

lidare lucirea, acoperitor. Rotocoale de funingini deșartă sacul fără contor, răsplată de șlefuiți la rece și la cald viziunii, mângăietoare-n pericol. Respiră furnale, fumul îndestulat se ridică, palide rămân cerurile cu nori susținători de sfori pentru păpușile de porțelan fericite în toast ipotecat pentru promisiunea primită.

***

Storși

Cele 1480 de trepte urcate spre castel te iluminează. Transpiri abundent, afli târziu, abia la Poenari că înainte de ghilotină și tras în țepă era nevoie de electroliți de hidratare pentru mișească primire, surpriza hăului sub amenințare... Se reiterează trecutul...E viața. Dincolo de turnură emoția e copleșitoare adâncului... instinctul te va forma să alegi calea dreaptă, deloc ușoară, căci setea de adevăr și lumină nu e *folio auriu* și nici pavată cu *parai*. Îmblânzitorii sunt casapii ce poartă masca umanoidului, din abuzatori pozează în victime, te dezmeticești, îi lași să-și numere victoria în teancul de bancnote... te delimitezi... îi pozează veșnicia faptei ducându-i la groapa de gunoi unde credeau că se vor salva prin reciclarea plătită, comandată, ce se dovedi furată. Stors și victorios, revii de la școala de șoferi pe care o sperai ca în cursele lui *Lando*. Dușul abundent te trezește, e bine, trăiești la maxim când transpirațiile descătușează,

apoi eliberează spre alegeri... te ajută florile dăruite iubitei ce te așteaptă cu zâmbetul cald diafan și baloane turcoaz, emoție plutindă... Iubești pentru prima oară și ai vrea să rămână veșnicie căci încă nu ești pregătit să-l întâlnești pe cel ce pândește la colț, hidratat, cu flaconul de electroliți abia comandat online, versat consumator de iluzii. Ajung obiecte de artă: ghilotina, satârul, mai nou tacâmul, ceașca, ceainicul și viața uneori, dar masa în familie, **NU**. Te reîncarcă ritualul, damascul apretat, argintării, șervete,... după atâtea transpirații, ești cu ai tăi și cu *Ea*, de ziua ta, și e bine, ocrotitor, cu gust de *Crêpes Suzette* peste cristaluri de nea.